

سعدی

هفت صد سال پیش، دانش آموزی به نام مشرف الدین در شیراز زندگی می کرد۔
مشرف الدین بزودی پدر خود از دست داد و بی سرپرست ماند۔ اما دست
از تحصیل علم برنداشت۔ اُدھر وقت که از درس و مطالعه فراغت می یافت۔ بکشت و
تماشادر گردشگاههای اطراف شیرازی پرداخت۔ مشرف الدین طبیعت
رادوست داشت و زیبایهارامی پرستید۔ نسیم بامدادی، آواز بلبل، دیدار گل۔ به
اوجانی تازه می بخشید و هر وقت فرصتی می یافت در وصف زیبایها شعری سرود۔
مشرف الدین پس از تحصیلات مقدماتی در شیراز، برای کسب دانش بیشتر به
بغداد رفت۔ سالیان دراز به جهانگردی پرداخت و به شهرهای بسیار سفر کرد و
با اشخاص گوناگون آشنا شد۔ در این سفرها چیزهای فراوان یاد گرفت و سرانجام به
شیراز بازگشت۔ در این وقت او شاعری بزرگ و مشهور شده بود و همه اورا بنام می
شناختند۔

سعدی پنجاه ساله بود که کتاب "گلستان" را نوشت. "گلستان" کتابی است به
نثر آمیخته به نظم. بیشتر نوشته های سعدی در گلستان ساده و روان است. گاه سعدی
در گلستان حکایتی را در چند جمله کوتاه بیان می کند که هم زیباست و هم آموزنده.
کتاب دیگر سعدی "بوستان" است که سراسر آن به نظم است و در آن اندرز
ها و نکته های اخلاقی و اجتماعی بسیار بصورت حکایت آورده شده است. سعدی
جز "بوستان" و "گلستان" آثار دیگر نیز دارد.
مجموعه آثار سعدی را "کلیات سعدی" می گویند.